

НАЦРТ ЗАКОНА

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ДЕВИЗНОМ ПОСЛОВАЊУ

Члан 1.

У Закону о девизном пословању („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 31/11 и 119/12), у члану 7. став 4. реч: „Владе” замењује се речима: „министарства надлежног за послове финансија”.

Члан 2.

У члану 20. став 4. реч: „Владе” замењује се речима: „министарства надлежног за послове финансија”.

Члан 3.

У члану 33. став 5. реч: „Владе” замењује се речима: „министарства надлежног за послове финансија”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

V. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ДЕВИЗНОМ ПОСЛОВАЊУ КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 7.

Банке, односно резиденти, осим резидената – физичких лица, и нерезиденти, могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидената, који се не сматра комерцијалним кредитима и зајмовима.

Послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу.

Уговор из става 2. овог члана нарочито садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса.

Потраживања и дуговања која су настала по основу реализованог спољнотрговинског промета робе и услуга резидента – јавног предузећа и правног лица са државним капиталом или правног лица које је у процесу реструктурирања или приватизације могу се преносити, односно платити или наплатити само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност **Владе МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА**, осим потраживања и дуговања резидента – правног лица које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

31/07/14
A. F.

Члан 20.

Банке, односно резиденти, осим резидената – физичких лица, и нерезиденти, могу преносити, односно платити или наплатити потраживања и дуговања резидената која су настала по основу кредитног посла са иностранством.

Послови из става 1. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог између преносиоца и примаоца потраживања и дуговања, уз обавезу преносиоца да дужника, односно повериоца из основног посла обавести о извршеном преносу.

Уговор из става 2. овог члана нарочито садржи идентификационе податке о уговорним странама, податке о основу по ком су настала потраживања и дуговања која су предмет преноса, укључујући и податке о дужнику, односно повериоцу, као и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет преноса.

Потраживања и дуговања која су настала по основу кредитног посла са иностранством резидента – јавног предузећа и правног лица са државним капиталом или правног лица које је у процесу реструктурирања или приватизације могу се преносити, односно платити или наплатити само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност **Владе МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА**, осим потраживања и дуговања резидента – правног лица које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

Члан 33.

Резидент може извршити наплату, односно плаћање и другом нерезиденту, а не нерезиденту коме дугује, односно од кога потражује, по текућем или капиталном послу, под условом да је тај посао дозвољен овим законом.

Резидент – дужник по динарском кредиту који узима од међународне финансијске организације и развојне банке или финансијске институције чији су оснивачи стране државе може извршити плаћање и другој међународној финансијској организацији и развојној банци или финансијској институцији чији су оснивачи стране државе, а не оној којој дугује по том послу.

Послови из ст. 1. и 2. овог члана могу се вршити само на основу уговора закљученог између свих учесника у послу или изјаве резидента да је обавештен о извршеном преносу.

Уговор, односно изјава резидента нарочито садржи идентификационе податке о свим учесницима у послу, податке о основу по коме је настало потраживање и дуговање из основног посла и податке о валути и износу потраживања и дуговања који су предмет послова из ст. 1. и 2. овог члана.

Резидент – јавно предузеће и правно лице са државним капиталом или правно лице које је у процесу реструктурирања или приватизације може извршити наплату, односно плаћање и другом нерезиденту по пословима из ст. 1. и 2. овог члана само на основу уговора, сагласности или изјава закључених између свих учесника у послу, уз претходно прибављену сагласност **Владе МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА**, осим ако је у питању резидент – правно лице које је Република основала посебним законом ради финансирања извоза.

Резиденти су дужни да о променама по кредитним пословима са иностранством одређеним у ст. 1. и 2. овог члана известе Народну банку Србије у складу са прописом донетим на основу члана 24. овог закона.